

Facultativ

lectura obligatorie!

...apare când vrem noi!

Anul I, nr. 1.

Publicație realizată cu sprijinul Departamentului pentru Dezvoltare Internațională al Marii Britanii. Finanțarea a făcut parte dintr-o inițiativă pentru promovarea Agendei Locale 21 Galați, programul fiind cordonat de WS Atkins și Powerful Information și sprijinit de asemenea de Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare.

Foto: eL

„Ne-a pus naiba să ne băgăm în chestia asta” - ne-am spus în momentul în care am primit primele răspunsuri la întrebarea „Ce credeți că ar trebui să scriem în acest ziar?”. Dacă suntem corecți, dacă scriem tot, s-au dus pe apa sâmbetei și liniștea și învățatul nostru, ni-i punem pe toți în cap.

Câteva din problemele noastre? De la toaletele infecte din cămine (studenții recunosc că în mare parte vinovații se află printre ei), până la reclamații împotriva diversilor factori de răspundere sau bărfe despre colegii(le) de cameră sau de palier; de la săli de clasă care stau să se prăbușească până la lipsa lor în totalitate, ceva de genul „rău cu rău, dar mai rău fără rău”; studenții care-și ponegresc în mod vehement profesorii și hoiardele de câini prin cămine (șeful de complex a promis că vor dispărea).

Am observat, însă, un numitor comun la aproape toți studenții cu care am discutat: SCEPTICISMUL. „Chiar credeți că veți schimba ceva cu ziarul acesta? Dacă așa a fost până acum, așa va fi și în continuare, noi nu putem face nimic, suntem prea mici pentru un război atât de mare!”.

Știm, e ușor să te ascunzi la adăpostul unei NEIMPLICĂRI comode care să-ți asigure un trai liniștit (noi zicem anost), însă cum rămâne cu „generația de mâine” pe care, vrem nu vrem, noi, tineretul studios, o reprezentăm? Dacă tot suntem numiți de către cei ce conduc destinele acestei țări „generația de sacrificiu” (oare a căta?), măcar să încercăm a ne ridica singuri din mocirla în care alții ne-au împins. Nu avem pretenția că vom schimba lumea cu elanul nostru „revoluționar”. Însă dacă vom spune răspicat care ne sunt problemele, dacă vom găsi soluții pentru rezolvarea lor și vom lupta să le impunem va fi un început. Nimeni nu spune că va fi ușor! Însă, cu ajutorul DIALOGULUI, al RESPECTULUI față de ceilalți și față de noi înșine, al CURAJULUI de a ne afirma punctul de vedere, este imposibil să nu rezolvăm măcar o parte din problemele noastre, ale STUDENȚILOR. Așa că, vă invităm să realizăm ÎMPREUNĂ un ziar. Un ziar care să ne REPREZINTE, care să ne facă auzit glasul, în fond care să ne ajute să ne ajutăm. Orice student este binevenit să-și spună opinia pentru că acest ziar este AL DUMNEAVOASTRĂ, al studenților Universității „Dunărea de Jos” din Galați.

REDACȚIA

„Nu suntem atât de importanți pe cât ne place să credem, dar nici atât de ne semnificativi pe cât ne considerăm alții...”

ARTICOLU' LUI DINU

Taxe pentru toată studențimea română... să învățăm... pe datorie

- Banca Mondială, și nu numai, agreează ideea introducerii Taxelor Generalizate!
- Vor dispărea bursele de studiu și de merit;
- Se propune introducerea taxelor prin modelul englez;
- Consiliul Național al Rectorilor are o poziție și opoziție.

Mă tot gândeam cum să vă dau cea mai proastă veste la care nici măcar nu vă puteți aștepta. Așa că, să vă povestesc o poveste adevărată...

Tocmai aflasem o veste proastă când am ajuns miercuri la sediul Agenției Sociale a Studenților de pe lângă Ministerul Educației și Cercetării... dar pe asta v-o zic în numărul următor... nici nu mă dumiriseam bine, că mă întâlnesc cu Mihai MARICARU, Președintele Consiliului Național al Studenților, care mă întreabă: „Dinu, ce părere ai de ăștia, că vor să introducă Taxele Generalizate (adică toată lumea care urmează o Facultate trebuie să plătească) și să scoată bursele de studiu și de merit, mămind într-un anumit procent bursele sociale?”. La care io i-am zis: „mă, Mihai, din câte știi io, asta e semnată încă din 1996 de către Guvern cu Banca Mondială, dar nu au avut atunci curaj să ne-o bage pe gât; au mai încercat în timpul lui Radu VASILOIU, dar am fost la o negociere la Cotroceni cu cei de la B.M. și le-am „tras-o”.

E nasol, nasol de tot, ca să mă pronunț așa... urât. Se pare că au de gând să facă precum în Anglia, adică să bage o taxă mică la început (echivalentul a trei salarii medii pe economie) după care, în mod tradițional, o să crească exponențial cu ceva, cine mai știe cu ce.

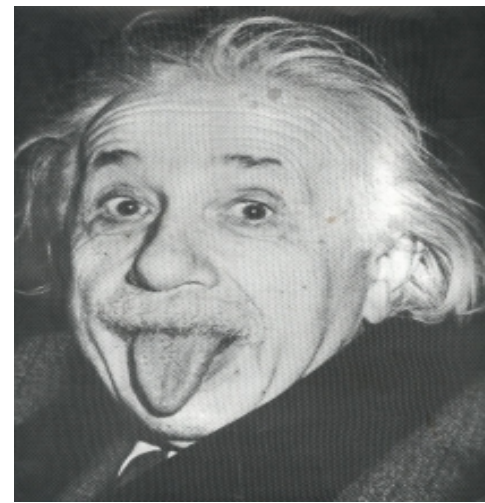
Păi, domnilor..., chiar nu realizați ce înseamnă asta? În aceste condiții, greva din 1995 cu 40.000 de studenți în stradă a fost minciună pe lângă ce o să iasă în primăvară. Și asta, sincer vorbind, nu o spun ca să incit, asta se pare că o faceți dumneavoastră.

Pe altă parte, cred că, dacă sunt de acord, rectorii își fură singuri căciula: se bucură că obțin fonduri proprii, în condițiile în care mă bate gândul că finanțarea MEC de la Bugetul de Stat o să scadă... și, în mod sigur, și numărul de candidați în învățământul superior, implicit și numărul de studenți, implicit și fondurile... Am auzit că, în cadrul ultimului Consiliu Național al Rectorilor, ideea a fost agreată; mai mult, se pare că Rectorul de la Universitatea „Al. I. Cuza” Iași a avut o „ieșire” în presă, unde „promova” această idee măreață, de parcă nu era destul că avem cel mai mic procentaj de absolvenți de studii superioare din Europa. Din fericire, se pare că Dl. CHIRIACESCU, Președintele Consiliului Național al Rectorilor, a avut și el altă „ieșire” în presă, care mai calma situația.

Neavând timp să obțin declarații oficiale, și din motive de „audiență”, reacțiile, declarațiile, luările de poziții și opoziții, scandaluri, țipete, șuturi și alte date concrete, vor fi prezentate în numărul viitor... probabil.

DINU GÎNDU

P.S.: Singura veste bună este că am luat legătura cu cealaltă structură națională studențească, ANOSR, (exceptând FOLSR din care face parte LSG), și cu Președintele Consiliului Național Studențesc de pe lângă M.E.C., Mihai Maricaru, și am căzut de comun acord că nici măcar nu se pune problema negocierii, indiferent cu cine, a unor asemenea aberații.

Sumar

Pag.2 **Profesiunea mea, studenția**

Domnului profesor, cu dragoste

Pag.3 **Balul Bobocilor**

Pag.4 - 6 **Cămine, un univers în schimbare:**

C-așa-s manelele mele

Noutăți din cămine

Sondaj

Cine-a pus bodega-n drum

Pag.7 **Interviu cu Alifantis**

Concursuri (premierii: cărți, invitații la disco, bere, vodcă)

Pag.8 **America Exchange**

Noi îți facem lipeala

Foto: eL

PROFESIUNEA MEA, STUDENȚIA

Simbol al unei tinereți mult prea crude și al unei generații de viitori oameni ai societății gălățene, studenții din ziua de azi sunt supuși multor represalii.

Viața de student, în comparație cu cea de simplu elev, a căpătat o nouă formă, un nou înțeles și un nou standard. Nu mai suntem copiii de liceu și de școală generală, suntem viitorii oameni de cultură, viitorii salariați, viitorii „pionieri” ai societății.

Și, totuși, ne punem întrebarea: „Cum?”. Cum vom putea realiza acest lucru? Oare băncile facultății și „sistemul” de gândire al celor ce ne îndrumă prin teoriile cunoașterii ne vor ajuta să reușim în viață? Oare câți dintre noi, cei de azi, vor fi cei de mâine? Părerea multor studenți este că o diplomă și cei patru, cinci ani de studenție nu vor reuși să le asigure succesul sau măcar să le arate drumul către acesta. De câte ori nu am fost privați de simbolul creației proprii, de garanția reușitei? Așadar, ce putem face pentru a transforma acest așa zis loc al idealurilor într-o facultate mai bună? Ei bine, NIMIC!

De ce nimic? Pentru că așa este regula autohtonă, vii și, dacă prinzi ceva din ceea ce se numește materie de studiu, poți să iei și bursă, poți să treci anul, dacă nu, cui îi pasă? Nimeni nu are interesul SĂ TE ÎNVEȚE. E ca și cum ai fi închis într-o colivie, iar porțița spre arta cunoașterii ar avea trei lacăte. Unde sunt cursurile la care poți să-ți exprimi ideile fără teama de a fi „linșat”, fără teama de a primi o „bilă neagră” din partea celor care, după cum se spune, au datoria să ne îndrume în viață?

De asemenea, mulți se plâng de materiile inepuizabile și, totodată, nefolositoare pentru ceea ce se vrea a fi viitorul nostru. Multe dintre cursuri au avut și au o cu totul altă semnificație decât cea ce exprimă. Ideile vehiculate, problemele dezbătute mai mult sub forma monologului decât a dialogului au o însemnătate diferită pentru studenți (dacă au una). Oare cât vom mai putea îndura acest imposibil sistem? Se pare că e o iarnă nesfârșită în viața fiecărui student și un gol mult prea mare pentru a conștientiza ceea ce suntem cu adevărat. Și iată forma nudă a adevărului: cu toții suntem niște **cobai**. Niște mici și neimportanți șoricei de laborator pe care „cei învățați” fac experimente. Uneori acestea nasc monștri, produc mutații spre anonima satisfacție a celor care le declanșează. Dar conform scenariului kitsch-urilor televizate și șoriceii pot deveni eroi imbatabili împotriva „fanaticilor de laborator”.

Și, după cum spunea cineva: „E o nouă zi din viață, ai grijă și învață ceea ce îți este dat!”.

KURT

“Noi nu vrem să fim geniali/Noi vrem să fim trimbulinzi”

soluția finală

Mare indignare s-a instalat în rândul studenților de la F.L.I.T.(Facultatea de Litere, Istorie și Teologie).

Chiar dacă unii dintre ei „s-au bucurat” la începutul anului universitar, în mod tragic „bucuria” lor a luat sfârșit. De ce? Pentru că nu mai pot merge în weekend-uri la chefuri sau acasă după provizii și \$. Cauza? Disputele ivite în legătură cu sălile.

Nu este destul că unii profesori predau cursuri sâmbăta, datorită altor activități pe care le prestează; mai nou ni se impune acest lucru. Studenții sunt obligați să facă seminarii sâmbăta la ore târzii, deoarece - după spusele unui profesor din cadrul acestei facultăți - „...am și eu un orar și nu-mi convine să am o fereastră”.

Prima impresie este cea mai importantă(?) GÂNDURI DE BOBOC

Iaca am intrat și eu la facultate!

C-un morcov, doi (...) am intrat în Universitate și... ca orice boboc, parcă venit de pe Marte, am aterizat exact în fața orarului, o ciudățenie din care nu înțelegeam nimic. Ei, și după ce m-am plimbat pe la diferite grupe, am găsit în sfârșit și grupa mea. Cam atât cu ineditul. Căci, după o lună și jumătate de școală, recunosc aceleași persoane, aceleași idei.

Nu, nu mai sper să regăsesc atmosfera liceeană cu toate nebuniile ei. Dar, în mare parte, colegii sunt „aceeași Mărie cu altă pălărie”. Și aici mă izbesc de vreun tociular fanatic, de vreun enervant ori de vreun clovn care ne aduce buna dispoziție cea de toate zilele. Mai sunt și fetele vesele, unele care discută despre slăbit, altele care discută despre băieți și sex. Eternele probleme! Încă ne mai purtăm noi ca niște țânci, neîncrezători în posibile prietenii și ne mai întrebăm, din când în când, care e numele colegei din spate. Dar un lucru avem sigur în comun: *să bîrfim profesorii*.

După ce am trecut de un șoc (și la facultate se dau teme și... blasfemie curată! la seminarii se pun note și absențe), am dat cu nasul de profesori. Trebuie să spun, cu mare risc, că sunt mulți care se ghidează după regula „cei ce nu știu învață pe alții”. Slavă Domnului că avem câțiva profesori care își fac timp să ne mai explice și nouă câte ceva și suntem recunoscători profesoarei de engleză, de obicei, cea care își lasă *ochelarii de cal* acasă. Să nu mă înțelegeți greșit! Excepțiile sunt binevenite!

Chiar nimic nou! Aceleași promisiuni (de parcă am fi înaintea alegerilor) de la început de an școlar, concretizate în...ce? Îmi aduc aminte cum ne spunea nouă dirigul în liceu că noua clasă e minunată, are șase calorifere și perdele noi, iar ceea ce vedeam de fapt era una dintre cele mai „pitorești” clase, fără perdele și cu două, trei calorifere în ciuda cărora stătea scris pe ușă „Atenție! Pericol de criogenie!”. În mod similar, la facultate ni se spune că vom beneficia de laboratoare noi, ultramoderne. Mai noua secție din facultate ba-i acreditată, ba nu e și, după zvonuri, ba ne bucurăm, ba ne dăm cu capul de pereți. Profesorii de la București - uite-i că nu-s! Cum ne-am obișnuit deja în instituțiile de învățământ, dreptul la alegere de pe hârtie este în fapt ceva utopic, iar disciplinele facultative sunt cât se poate de obligatorii. Asta este! Învățăm cu toții engleză și franceză și ne trezim cu noaptea-n cap ca să ajungem la nu știu ce recuperare.

Se vede treaba că, deși avem rădăcini latine, noi, românii, învățăm mai greu ce înseamnă „vox populi”. Trăim, totuși, cu speranța. În zadar, vă întrebăm?

CĂTĂLINA CIAUȘ

Foto: eL

Bine, domnule profesor, dar noi ce facem? Și mai suntem nevoiți să venim de două-trei ori pe zi la facultate pentru a fi prezenți la cursuri (mai nou la cursuri se face prezența!). Din cauza orarului „foarte bine întocmit” pierdem o zi întreagă. Și atunci: de unde timp de bibliotecă, de unde timp să mai mănânci? Acum ne luați și sâmbăta?! Oare s-a schimbat programa învățământului și sâmbăta a devenit a șasea zi de școală?

Răspunsul profesorului? „Și eu când eram student stăteam la dispoziția profesorului și veneam chiar și duminica la școală”. Păi, domnule profesor, așa nu se poate. Vă reamintim că și Dumnezeu s-a odihnit după ce a creat lumea. Ne-am săturat de texte precum: „Sunteți o generație de sacrificiu, este datoria voastră să scoateți țara din noroi”. Dar care este datoria celor care au băgat țara în noroi?

Domnului profesor, cu dragoste!

Spunea nenea Iancu: „Prostii mor, dar prostia e nemuritoare!” Dă-i, Doamne, studentului, mintea cea de pe urmă! Nu-l lăsa, Doamne, că și așa l-au lăsat ceilalți...

Stop. Așa nu merge. Conform spuselor unui profesor (nu spui cine, persoană importantă), vin a vă întreba: V-ați lămurit? Nu? Atunci aplicăm principiul „*Dacă nu înțelege, zăpăcește-l mai tare*”.

Să o luăm băbește...

-De ce se ceartă studenții?

(aici o voce mai cinică intervine) - De aia!

(dar cum noi nu suntem cinici, răspundem frumos, cum ne-au învățat la școală) - Studenții se ceartă pentru că li se dau bani.

-Păi sunt proști!

-Păi nu, de ce nu mă lași dom'le să termin?

-Bine, să le dea, da' de unde?

-De la stat ...

-Păi cum?

-Păi, fieștecare student ia câte o bursă bună pe lună, toți într-o egalitate.

-Parol?

-Parol ... Par egzamplu, eu...

-Chiar dacă plătesc taxă?

-Vezi bine: din taxă se plătesc profesorii, iar din banii veniți de la buget se dau burse studenților, fie ei de la taxă, fie ei de la buget.

-Așa da... De ce?

-Să analizăm: nu-i așa că studenții de la taxă nu au nici un fel de reducere, nu beneficiază nici de asistență medicală gratuită, etc, etc?

-Așa e.

-Nu-i așa că trebuia făcut ceva și pentru ei?

-Așa e.

-Păi vezi dom'le!

-Da, da' ce mă fac eu?

-Tu cine ești?

-Sunt studentă la Litere, stau în cămin și nu pot obține o bursă socială.

-Vrei bani, vrei un trai decent? Vrei o budă normală și un duș cât de cât? Învăță! Studenta de la Litere trebuie să stea doar prin bibliotecă și la facultate. Ea trebuie să învețe, nu să umble „brambura” prin discotecă și prin baruri, unde vorba aia: cărți nu găsești, deci nu are ce căuta pe acolo.

-Bine, eu învăț, vin zilnic pe la facultate, iar doamnele cele drăguțe și finuțe, mereu zâmbitoare și simpatice, din frumoasa, călduroasă și bine dotată bibliotecă de la ASE mă cunosc, știu și cum mă cheamă, doar mă duc zilnic pe acolo. Iar în privința notelor... e adevărat, am doar 8,59... Totuși, nu credeți că ați putea face o excepție?

-Legea e lege pentru toți, pentru unii mamă, pentru alții ciomă... fără excepții, fără discriminări... Nu îți convine? Du-te la secretariat și lasă acolo o cerere pentru a fi analizată de către Biroul de Senat; în anul următor (poate) se va schimba ceva...

Și dacă la anul nu se va schimba nimic, iar voi nu veți mai fi în facultate să vă bucurați de aceste privilegii, fiți fericiți: copiii copiilor voștri vor putea învăța în condiții normale: vor avea burse și săli, săli care nu se dărâmă, în care nu e frig, săli ce nu au calorifere sparte și gropi în podea...

P.S. Credeți că am nevoie de ajutor? Publicul votează acum...

NADIA CHIOSEA

Știm bine că nu vom afla niciodată răspunsurile la aceste întrebări, tocmai acum, când, spun unii profesorii, vrem învățământ gen „Salvați de clopoțel”.

Reacțiile studenților nu au întârziat să apară: „Ne-am săturat de profi tip bodyguard, care ne supraveghează cu atâta strictețe, văzând paiele din ochii noștri, dar nu și bărnele din ochii lor.”

Se pare că soluționarea problemei sălilor din cadrul FLIT-ului ia amploare, iar studenților implicați în această vrajă nu le rămâne decât să apeleze la magie. Așa că... ABRACADABRA!!!

BOGDAN C.C.

„Noi vrem, da' ei...nu ne lasă!”

Viață de student: o rețetă primitivă?! Un pic de curs (un pic!), pauză prelungită prin bufetele pline de fum (concuranța combinatului) sau prin baruri (că tot a început să fie cam același lucru...), încă puțin de curs (dar nu vă învățați) și ... cam atât!

Pentru unii – că pentru alții, viața de student este o superbă, interminabilă vânătoare de săli. Hai, că vara mai mergea! Dar acum, când și colile din mapă sunt degerate, unde să mai pui bieții studenți pe drumuri?!? Și unde mai pui că sunt unii care chiar vor să respecte ce le este scris în orar? Dar de ce să aibă ei un program stabil, convenabil... când pot să caute și să caute săli de curs în fiecare zi...

Și uite, așa ajungem să „condamnăm” pe cei care refuză să intre la curs în săli în care scândurile sunt scoase din podea, pământul din săli poate fi „împrumutat” pentru plantele de acasă, caloriferul (și ăla amărât) s-a săturat și atunci dă pe afară (și nu de căldură)!

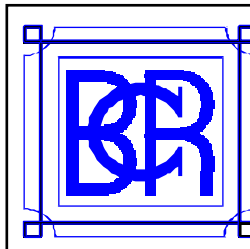
Și îi condamnăm. Căci măcar studenții în cauză au de unde să plece!

Păi, cum? Putem să învățăm și pe ce a mai rămas din bănci, la o adică, sau te pomenești că facultatea trebuie să îi ofere studentului condiții cel puțin civilizate de învățat?!

Să mai fie oare valabil? Se spune că da, noi simțim că nu.

‘Om trăi și ‘om vedea. Până atunci, însă, curaj celor care intră la curs în sălile aflate sub orice critică ... și tuburi cu vitamine celor care, în timp ce unii citesc acest articol își caută în continuare săli de curs libere.

Cine să fie? Chiar dacă îți întrebi prietenul sau aplezi la metoda ajutoare 50 – 50, până și publicul a auzit de: **LITERE, B.E.C. ISTORIE și TEOLOGIE!**

BANCA COMERCIALĂ ROMÂNĂ
Sucursala Județeană GALAȚI
 Str. Brăilei , nr. 35 , Galați
 tel. 461111

Prof' de atmosferă

- „De zece ore stau la școală. Uitați-vă la mine ce față am!”
 - După o noapte de discotecă, un profesor: „Am fost cu fiul meu în discotecă zilele trecute; chiar nu înțeleg ce găsec studenții acolo – e prea mult zgomot și nu sunt cărți.”
 - O studentă cască. Profesorul o admonestează: „Ce-ai făcut aseară domnișoară? Te-ai uitat la filme porno?”
 - Profesorul prezintă un robinet cu cep: „Vă prezint robinetul cu cep; în mâna dreaptă: corpul avem, în mâna stângă: *cepul avem.*”
 - Un profesor, făcând un scurt istoric al Universității Dunărea de Jos, a ținut să sublinieze: „Suntem **unicii și primii...**”
- Informațiile sunt primite de la studenți. Mai așteptăm și altele.**

Concurs

Știi cât are un draft de bere? Poti afla asta în Deja-vu dacă ești primul care trimite un e-mail pe adresa: facultativ_lsg@yahoo.com.

Concurs

Îți place să navighezi pe net?

Clubul de internet „NetHouse”, ce aparține **Casei de Cultură a Studenților**, vă oferă posibilitatea de a vă „da în bărci” pe WEB timp de trei ore! Tot ce trebuie să faceți este să ajungeți primul la sediul L.S.G. cu talonul din ziar. Pe locuri! Fiți gata! Dublu Click!

ROMANIA
Liga Studentilor
 din Universitatea „Dunărea de Jos” Galați

BALUL BOBOCILOR

unui „ch...
 atmosfer...
 a deține a...
 și sunt dis...
 pe care s...
 trebuie s...
 fiecare r...
 ei: „Mi s...
 însă coleg...
 este încă...
 succes. B...
 trudă și n...
 Dramatic...
 „fiecare...
 Ideea nu...
 întregă...
 au fost bi...

Dunărea de Jos Galați”, s-au reunit în cadrul
 bobocilor însemna prezența fizică și integrarea în
 ter Boboc din mulțimea de liceeni dornici de
 nai serioase; doar liceenii au devenit studenți
 Boboceilor li s-a spus, ca „o lecție de viață”
 pentru a realiza ceea ce-ți dorești cu adevărat
 st de acord cu această normă prin prezența la
 i spectacol și de relațiile ce s-au înfiripat între
 unt deschisă la nou. M-am temut la început,
 hipă; sper să rămânem așa până la sfârșit. Nu
 e.”
 ului său, iar rezultatul nu putea fi decât un
 tat o muncă titanică, concretizată în zile de
 et a fost regizorul Cătălin Vasiliu de la Teatrul
 capete grandoarea unui spectacol de teatru:
 i, dar toți au venit și au dovedit seriozitate.
 americană, cu cow-boy, din anii '30. A fost o
 muzică, decor...”
 binevoitori și dornici de a da o mână de ajutor
 nsformat , prin muncă și imaginație,

într-o adevărată Americă a anilor '30. Dacă mamele noastre nu ne-au învățat să coasem, să vopsim, să decupăm, am avut un foarte bun profesor, și anume vicepreședintele LSG, Bogdan Rodeanu.

Cu ocazia acestui bal, bobocii au devenit actorii unui filmuleț de 15 minute, un mod original de a-i prezenta publicului și juriului. Acțiunea acestui film s-a desfășurat la herghelia Tulucești, concurenții învățând să călărească cu această ocazie.

Deși străini de lumea teatrului, toți cei care au contribuit la realizarea acestui proiect au fost pe rând decoratori, responsabili cu recuzita și multe altele.

Bobocii au devenit profesioniști sub bagheta familiei Gelu și Dana Baciu, ce au contribuit, cu mult suflet în îndrumarea acestor „copii” necunosători în ale teatrului. Ei au fost împărțiți în două tabere: cow-boy –ii, conduși de Puiu Adrian Stanciu și indienii, conduși de Dinu Gându. „Șefii” au avut grijă să ne pună la curent cu tot ce s-a întâmplat sau urma să se întâmple în cadrul acestui bal.

Se poate spune că petrecerea propriu-zisă a început încă din sala Casei de Cultură, prin prezența moldovencei noastre, Cristina și a celor de la HI-Q (care au reușit să țină sala în picioare timp de aproximativ o oră) și a continuat în discoteca Club S.

Deși au intenționat să plece imediat la București, Dana, Florin și Mihai au binevoit să acorde reporterului nostru un scurt interviu:

R.: Cum vi s-a părut atmosfera de aici?

HI-Q: Nici măcar nu știu ce am făcut pe scenă, a fost super! Excelent, mai ales că nu am știut ce urma să se întâmple. Totul a fost întâmplător. Noi nu ne programăm niciodată ce să facem într-un concert. Am făcut azi și o lipeală, am ajuns la concluzia că trebuie să cântăm, dar să și improvizăm, ca urmare a ceea ce s-a întâmplat. (n.red.: au fost câteva probleme cu sunetul)

R: Care dintre voi are o relație serioasă, sunteți poate compromiși pentru o căsătorie?

HI-Q: Toți trei avem o „jumătate”: Florin o are pe Carmen, Mihai este cu Alexandra și Dana îl are pe Călin. Nu ne gândim încă la căsătorie, suntem prea tineri.

R: Dana, relația voastră a iscat multe comentarii; vă veți căsători până la urmă?

HI-Q: Avem o relație foarte serioasă, nu avem nici un gând să-i punem capăt; sper că ne vom căsători, dar nu am fixat încă data.

R: Se aude că dați chefuri monstruoase.

HI-Q: Nu, nu este adevărat; depinde de atmosfera dintr-un concert, de oamenii pe care îi cunoaștem acolo și în primul rând de timpul și starea noastră de spirit. Acum, de exemplu, plecăm imediat la București, deci nu se poate pune problema unui chef, dar dacă avem timp rămânem cu plăcere, încercând să ne integrăm în atmosferă.

R: Sunteți studenți? Cum vi se pare viața de student?

HI-Q: Da, suntem studenți, dar nu știu dacă viața noastră de studenți coincide cu a voastră; noi acum mergem la un alt bal, la facultatea lui Mihai, deci cam așa este studenția noastră.

R: Ne spuneți bancul vostru preferat?

HI-Q: „O blondă este gravidă. Dilema ei este: E oare al meu sau nu?”

R: Care a fost cea mai penibilă situație în care v-ați aflat într-un concert?

HI-Q: Nu cred că am avut un astfel de „noroc”, dar am putea să spunem ce s-a întâmplat azi: ni s-a scos firul de alimentare din priză, intenționat sau nu, asta nu știm, însă spectatorii au fost foarte receptivi și în nici un caz răutăcioși când am rămas cu microfoanele fără viață.

R: De când vă cunoașteți?

HI-Q: Toți trei suntem din Brașov; eu (Mihai) și Florin ne cunoaștem din clasa I, iar pe 29 iulie 1996 am avut primul negativ deci am putea spune că este ziua în care s-a înființat formația, o formație bazată în special pe respect și prietenie.

R: De la cine ați obținut sprijin material, la început?

HI-Q: La început am primit bani numai de la părinți.

R: Ce urare ați avea pentru ziarul nostru la primul lui număr?

HI-Q: Mulți ani de acum înainte și să ne invitați la cea de-a zecea aniversare.

Se aduc mulțumiri celor care au făcut posibilă realizarea acestui bal: Cristi Mortu, Bogdan Rodeanu, Radu Oprea, Catalin Eșanu, Sergiu Nechita, Mihai, Adrian....., Adi Soare, ..un alt Adi, Sebi Morân, Ciprian Păun, Laura Balcan, Moșu....., ..BCR, NIKITA, DOCURI, FARM'S...etc

Oana Pață

Foto: eL

„Fii atent la **gândurile tale**,
Pentru că ele vor fi **cuvinte**.
Fii atent la **vorbele tale**
Pentru că ele vor fi **fapte**.
Fii atent la **faptele tale**
Pentru că ele vor fi **obiceiuri**.
Fii atent la **obiceiurile tale**
Pentru că ele vor fi **caracterul tău**.
Fii atent la **caracterul tău**
Pentru că el va fi **destinul tău**.”
(TALMUD)

C-AȘA-S MANELELE MELE

„Uite, o să îți explic: eu nu am știut să inventez o tinerețe a mea, s-o fac unică, să ies în față cu pumnul întins, să încerc extremul, să număr stele... Înțelegi ce vreau să îți spun? Nu, nu mi-am căutat nici justificări sociale, nici explicații, nici scuze. Am stat ca „fraiera” prin bibliotecă și-am mai vorbit cu un tablou, cu o toamnă, cu un mut...”

Și pentru că ea se uita la mine nu doar mirată, ci deja deranjată de ilizibilitatea semantică a gândurilor mele, am sintetizat ca o nicovăla:

„Schimbă naibii caseta aia că-mi crapă creierul...”

Asta nu s-a întâmplat, așa că am încercat să înțeleg: „Înțelegând îmi voi face viața mai ușoară”, îmi zic.

Colegele mele (și nu numai ele) ascultă manele fie pentru că sunt visătoare, fie din obișnuință. Exclud, în cazul lor, tembelismul, nu de alta, dar am auzit că este contagios.

Maneaua este ca Moș Crăciun. Pară mălăiață. Burta la soare și aștepti. Ți se cuvine totul sau de toate, adică de toate cele lumești, perisabile și aparținătoare unui sistem de valori bine consolidat în lumea creatorilor sau ascultătorilor de manele: MAȘINI, GAGICI, LOVELE.

Așadar, instinctul proprietății este dezvoltat la maneliști. Stăpânirea a tot ce pică sau se moștenește de la un „tată bătrânel” sau de la un amant plin de bani.

Să nu uităm de solidaritatea de ceată, tribală, băloasă. „Frăților mei”, pe de o parte, și omniprezenței dușmani, care ba mor de ciudă, ba vor să-ți fure proprietățile, ba îți fac viața amară. În orice caz, rolul lor este bine determinat și l-am găsit sintetizat într-o fantasmagogică (intenționată deviere de la corectă formă a termenului) manea:

“Omul fără dușmani
E ca banca fără bani!”.

„Dănuța, dar muzica asta n-are mesaj, e mucegăită, bălțită, fleșcăită. Fato, este de prost gust!!! Nu simți?!”

Cel mai serios motiv pentru care vreau s-o fac să stopeze zgomotul este că mă trezesc mâine la 6 în zori pentru seminar. Închid ochii, tâmplele-mi zvâcnesc și încerc să mă controlez: uite, toate femeile sunt curve. Asta înțeleg eu din cântare: prințese, micuțe, păpușici, pisicuțe a căror unică dovadă de dragoste este să danseze pe masă în fața unui baștan (vezi foto).

Și fetele mele sunt de acord cu asta. Se bățâie senzual pe lângă masculii lor care, nu știu de ce n-or fi naibii mai originali, se mișcă precum Jean de la Craiova, respectiv Vali Vijelie în sacoul lui verde cu nasturi galbeni.

O atmosferă îmbâcsită în care încerc să adorm și să înțeleg: oamenii ăștia sunt studenți?! Adică vor deveni profesori, economiști, ingineri?!

„Măi, Alina, dar tu ce credeai?! Că se va cânta la chitară rece despre iubire, pace și alte virtuți?! Asta-i epoca ta! N-ai ce-i face!”.

Acum înclin să cred că dacă nu ești manelist și locuiești la cămin, ești desocializat. Adică dat la o parte. Ca și cu americanizarea. Ori te dai american, ori manelist, cam același lucru. Adică să adopți sensul turmei, să paști ce paște și ea. Adică să fii „normal”. Împopoțonat. Să epatezi. Să moară dușmanii, „să moară mama”! Să moară mahalaua!

Contează că eu nu am să accept niciodată asta?! Îmi trântesc perna peste urechi și totuși aud:

“Aș da șpaga de la mine,
Un loc să am în cămine;
Vreau să-nvăț cu disperare
Să fac cheful cel mai tare.”

A.L.L.

Știați că...

...au fost instalate apometre pentru apă rece în fiecare cămin și se vor monta, în curând, și pentru apă caldă?

...au fost aduse cinci mașini de spălat automate pentru a fi utilizate de studenți; acestea vor fi instalate în căminul H, camera 015, începând din ianuarie 2002?

...se vor monta pubele mici la fiecare palier din cămine pentru a se împiedica depunerea gunoaielor prin băi?

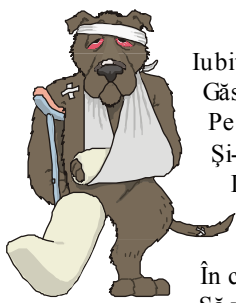
...în Biroul de Senat s-a aprobat ca, din luna ianuarie 2002, să se înceapă demersurile pentru instalarea gratuită a Internetului în căminele studențești?

...vor fi vopsite în alb căminele C și E?

...meniurile pentru cantină sunt afișate zilnic la avizierele din fiecare cămin?

...în căminul D există un infirmier; intrarea spre cabinet se face prin spatele căminului; dacă vreți să vă trateze, luați pastilele sau injecțiile la voi deoarece el nu are în dotare așa ceva?

O SCRISOARE DE LA UN STUDENT

Iubito dragă, cartea mea
Găsească-mi-te-n pace.
Pe aici e frig și vreme rea
Și-n mine un gând zace:
De când în campus am venit
Și nu mai sunt cu tine,
Mă tot gândesc la ce-am găsit
În cameră la mine!
Să vezi pe-aici ce de gândaci,

A lah să-i miluiască
Căci cu deratizarea au fost:
Știi, vor să-i înmulțească!

La baie sunt și șobolani,
E greu de ei, sărmanii;
Vin mâțele de pe maidan
Să le-nnegrească anii.
De vrei să știi, rase de câini,
Avem în la noi o gloată
Urcă săracii, că pe hol,
WC-ul nu-i cu plată.

Te rog, iubita mea, de vrei,
Să-mi mai trimiți prin Maia,

Macheta aia pentru chei,
Că mi se-nucue baia.
Să-mi mai trimiți, dacă ai cum
Si bani pentru cazare,
Că s-a scumpit iarăși de luni
Si-i cu penalizare.
Cum la pix mină nu mai am,
Drăguța mea iubită,
Inchei aici fără tam-tam,
Zicând: „Fii fericită!...”

DORINA TOADER

“-Adică socoți dreptatea un defect?
-Nu, ci doar o nobilă negliobie.
-Iar nedreptatea o socotești un defect de caracter?
Nu, o consider iscusință.”
(PLATON)

FORȚA ADEVĂRULUI

Cred că ar fi momentul să ne întrebăm care este rolul adevărului în lumea noastră. Care adevăr și de ce, care anume imagine, despre ce vorbim, care ne este referința!

Vremea eroilor a trecut! Ba, mai mult, au devenit indezirabili!

Nu cred însă în forța minciunii sau, altfel spus, în șansa călduță a ascunderii adevărului. În căminele noastre nu se întâmplă nimic deosebit față de orice alt cămin din România. Dar sunt ale noastre, ale colegilor noștri, un soi de familie mai mare, un cartier cu normele și principiile sale, cu șefi și „biserițuțe”, cu personaje devenite „vedete” și cu anonimi care încearcă să-și găsească liniștea.

Eu vreau să știu tot despre ce se întâmplă acolo pentru că știu că și voi vreți asta. De altfel, eu nu cred în riscurile publicării vreunui adevăr! Nu există o poliție a gândului decât poate aceea pe care barierele noastre mentale o nasc! Cine-o să-mi așeze delicat „pumnul”-n gură” pentru că am zis că stau la taifas cu gândacii, că mi-e teamă de indivizi vulgari în ținută și comportamente așisderea, că se abuză de firea și personalitatea mea, aruncându-mă într-un mediu haotic, fără program, fără principii, fără dorință de studiu, fără liniște?! Cine-o să aibă curajul să nege frica, mizeria, alcoolul, maneaua?!

Ele există ca elemente de decor în căminele noastre, atât de bine înfipte în realitatea mediului încât dacă lipsește vreunul, ceva e în neregulă, ceva se întâmplă! Contează aici și procentajul în care aceste elemente se desfășoară în realitatea - căminelor, desigur- procentaj pe care îl veți găsi sintetizat în sondajul de opinie efectuat în căminele noastre.

Căci tot acolo am văzut și icoane, și oameni care sunt interesați ca viața noastră să decurgă cât mai ușor și cu cât mai multe condiții accesibile unui mod de viață decent, studenți care șterg praful zilnic, și strălucire, și cursuri subliniate de zeci de ori. Nu, nu e pierdut chiar totul!

Iar dacă vorbim sau scriem despre toate acestea nu avem decât de câștigat: ADEVĂRUL!!!

ALINA LIVIA LAZĂR

Singura „budă normală” din căminul G de sâmbătă 10.12.2001; cele murdare, în numărul viitor

Foto: eL

...cei de la deratizare nu și-au primit în acest deoarece studenții s-au plâns de calitate când își vor face treaba bine?

...începând cu 7 ianuarie 2002 sălile de studenților?

...în fiecare zi de luni, la ora 19:00, în Comitetului de Complex cu studenții căminiști?

...dispensarul studențesc va fi mutat „Casa Morții”?

...trotuarele din fața căminelor G, H și I?

...câinii comunitari vor fi îndepărtați de Comitetul de Complex Administrației Locale?

Menționăm că informațiile incluse în prezentul de Comitetul de Complex.

SONDAJ DE OPINIE

1. Pe o scală de la 1 la 10, ce notă ați acorda căminelor?

CĂMINE DE FETE: H-8,50 G-6,67 C-5,17;
CĂMINE DE BĂIEȚI: B-6,92 D-5,33 E-5,27;

2. Studenții cu taxă ar trebui să aibă loc în cămine?
DA - 86 % NU - 14 %

Comentarii: „Universitatea ar trebui să rezolve problema tuturor studenților referitoare la cazare”.

„Personal, nu am nimic cu studenții de la taxă, dar, având în vedere faptul că au optat pentru un loc cu taxă, înseamnă că s-au bazat pe ceva referitor la cheltuieli. Deci, pot plăti o gazdă, închiria ceva... Oricum, întâietate ar trebui să aibă studenții bugetari.”

„Studenții cu taxă ar trebui să beneficieze și ei de locuri în cămine și reducere la transport. Nu e suficient că plătesc taxa?”

3. Sunteți de acord cu elaborarea (punerea în aplicare) unei dispoziții prin care să se interzică chefurile în căminele studențești?

DA - 8 % NU - 92 %

Comentarii: „E o chestiune extraordinar de tâmpită. Eu nu sunt la închisoare aici.”

„Să nu fie interzise chefurile, pentru că acum sunt date în limita bunului simț, moderate, normale...”

„Ar fi antidemocratic. Dacă vor să ne vadă cu costum gri și ecuson în piept mergând la școală...”

4. Vă deranjează câinii vagabonzi din cămine?

DA - 68 % NU - 32 %

Comentarii: „Câinii ar trebui îndepărtați. Nu ar trebui permis accesul câinilor în cămine, nici măcar al câinilor de rasă.”

„De ce să fie îndepărtați câinii? Nouă cine ne mai curăță gunoiul de sub geamuri?”

Vorbesc de gunoiul aruncat de studenții de la etajele superioare.”

„Nu am nimic împotriva câinilor, dar să nu mai intre în cămine pentru că își fac nevoile pe holuri. Nu sunt prea agresivi și în complex nu mă deranjează.”

5. Toalete infecte: vina studenților (A) sau a administrației (B)?

A. studenți: 76 %

B. administrație: 6 %

A + B (ambele): 18 %

Comentarii: „Studenții fac mizerie, dar nici toaletele nu sunt funcționabile. Ar trebui să fie coșuri pentru hârtii, sârmă pentru tras apa, etc.”

6. Sunteți de acord cu zvonul conform căruia în cămine se consumă mult (prea mult) alcool?

DE ACORD - 28 % ÎMPOTRIVĂ - 72 %

Comentarii: „Nu neapărat; că bei o bere nu e prea mult. Mai sunt și excepții, dar asta e altceva. Excepții vor fi întotdeauna, în orice domeniu și la orice nivel.”

„Eu beau trei căni de bere în două zile și nu mi se pare mult.”

7. Sunteți de acord că e absolut necesar un centru de asistență medicală cu program non-stop în complex?

DA - 100 % NU - 0 %

Comentarii: „Este nevoie de un centru de asistență medicală, un punct de prim ajutor cu program non stop, pentru că oricând poate interveni ceva, poate apărea o urgență...”

*Sondajul de opinie a fost efectuat pe un eșantion de 150 studenți din toate căminele complexului „Al. I. Cuza”.

Și totuși...

În cămine sunt și multe realități, dacă nu de un alb imaculat, măcar de un gri aproape pur. Există unii oameni cu funcții de răspundere (administratori) care luptă pentru a păstra căminele la un standard acceptabil. Șeful de complex și-a propus multe, ca de exemplu instalarea unor mașini de spălat care ne vor ajuta să nu ne mai spălăm șosetele până ni se tocește podul palmelor. Și, în primul rând, există mulți studenți care nu merită să fie puși de aceeași parte a baricadei cu cei ce pătează imaginea căminelor studențești. Studenții care vor să învețe, care știu ce vor de la viață și care nu acceptă să fie priviți în lumina neclară a generalizării. Tineri care nu se feresc a rezolva o problemă științifică sau a citi o poezie ca dracul de tămâie și nu cred că dacă mai pui mâna din când în când pe câte un roman îți ies coșuri pe față și îți cresc dioptriile într-un ritm alert. Oameni care nu aruncă gunoiul pe geamuri, care se duc des pe la școală și care, dacă mai beau câte o bere nu fac o pasiune din asta. Doar că ei stau mai liniștiți, nu le place „să se dea șmecheri”; nu urlă „o viața mea” de crapă geamurile căminelor și chiar dacă au zilele „una bună, zece rele” nu dau sfoară în țară prin intermediul răgetelor obosite de *alchool*. Ei se evidențiază prin activități care par la o primă vedere anonime. Te duci la X-ulescu în camera cutare, dacă tocmai ți s-a stricat televizorul și ești disperat deoarece urmează un film mișto sau marele meci. Ai computer și s-a defectat se rezolvă, există oameni. Nu merg prizele și electricianul încă nu a ajuns, vorbești cu cel care știe să le repare. Casetofoane, celulare, absolut orice. Vrei să-ți faci un referat? E ca și făcut.

Găsești întotdeauna pe cineva cu care să porți o discuție civilizată care să nu fie presărată de organe (nu de mașini) sau de replici a la „ușa cortului”. Există o capelă frecventată de cei ce nu și-au pierdut încă încrederea în Dumnezeu. Se aude și muzică clasică prin cămine, sau din anii ‘70-’80. Iar serile de folk sunt adevărate întruniri de inimă albastră, sala de spectacole fiind neîncăpătoare. Exemplele sunt nenumărate și grăitoare. Îi pot numi pe acești oameni *marii anonimi ai căminelor, deoarece paradoxal sunt normali. Ei reprezintă majoritatea.* Sunt acoperiți în schimb de produsul unei societăți dezorientate de diferitele lipsuri și de o tradiție stupidă. Căci cei ce reprezintă trecerea de la „băiețași de cartier” la „bărbați adevărați” adică „șmenari în devenire” nu sunt nici măcar „proști da’ mulți”; în schimb sunt „puțini da’ răi”, și nu trebuie neglijată atitudinea lor, dar nici nu trebuie băgată prea mult în seamă pentru că oricum nu vor înțelege prea mare lucru din ceea ce le-a fost adresat în acest ziar.

Prin urmare, trebuie să existe o delimitare foarte clară între ceea ce este alb și ceea ce este negru în căminele studențești. Și dacă mai sunt mulți neutri, de culoarea gri, sper să-i atragem de partea albului; nu de alta dar întotdeauna are prima mutare și te mai ferește și de arșiță vara.

Foto: eL

„Tare sunt singur, Doamne, și pieziș...”

(Tudor Arghezi)

AL CINCILEA COLEG

Când vorbești de cămine, prima imagine care îți vine în minte e aceea a unui furnicar de studenți. Din lipsă de locuri, se știe, câte cinci sau patru persoane, în cazuri mai fericite, împart o cameră. Bineînțeles, numărul lor crește pentru că migrația dintr-o cameră în alta sau chiar dintr-un cămin în altul, se poartă. Impresia pe care o ai urmărind viața din cămine e că studenților le place să stea „la grămadă”. Ușile se deschid neîntrerupt și ai rămâne uimit văzând câte persoane pot încăpea între cei patru pereți. Așa e vârsta și așa e studenția. Se spune că nu ai gustat-o din plin dacă nu ai trăit la cămin. Acolo e mediul studenților, sunt numai între ei și liberi de orice îngrădire. Astfel, se naște o legătură puternică prin împărtășirea aceluiași condiții de trai care, deși nu sunt „ca la mama acasă”, tocmai prin asta dau farmec vieții din cămine.

Cu toate acestea, una dintre cele mai mari temeri ale căminiiștilor este aceea de a avea un **al cincilea coleg** de cameră. Brațele mereu deschise vizitatorilor se închid fără șovăire în fața unui „invadator”.

Ca student de anul I, venit într-o cameră cu patru paturi de la începutul anului, ai de înfruntat un timp ostilitatea colegilor de an mai mare. Cu puțin noroc și cu multă bunăvoință, lucrurile se pot rezolva acceptabil de ambele părți. Mai rău este când, dintr-un motiv sau altul, ești trimis să bați din ușă în ușă în căutarea unui loc. Să umbli din cameră în cameră pentru a cere permisiunea de a fi al cincilea coleg este ceva de dorit dușmanilor.

Colegii de cămin, atât de îngăduitori, în camera cărora ești mereu binevenit, îți pot deveni cei mai aprigi inamici, dacă încerci să le tulburi micul univers deja înjghebat. Nu contează persoana, motivul sau posibilitatea ajungerii în aceeași situație. Ți se răspunde: **Nu!** cu cea mai mare indignare. Dintr-odată, solidaritatea dispare pentru că fiecare ține cu dinții de locul lui și nimeni nu e dispus să dea din porția lui de aer.

Pe de o parte, e de înțeles: după ce ai aflat tabieturile și mofturile celorlalți, e destul de greu să treci prin această experiență din nou și, de ce să nu recunoaștem, fiecare dorește niște condiții (cât de cât) acceptabile. Dar, lăsând la o parte egoismul, ar trebui să ne întrebăm de ce îi respingem pe cei care, în fond, au aceleași drepturi ca și noi, dar au avut puțin ghinion.

Probabil că acea solidaritate de care vorbeam mai devreme e o iluzie.

Astfel de probleme și le rezolvă fiecare cum poate, pe cont propriu.

În fond, și aici, ca peste tot, „cum îți așterni, așa dormi”.

FELICIA VERBAN

Librăria „Lucian Blaga”... în drumul tău spre
Universitate
(Vis-a-vis de Parfumul Teilor)

PIUNEZE PE DRUMUL CULTURII

„Avem nevoie de vârfuri!”, strigă cei mai mari decât noi.

Generația tânără este viitorul! E „pe aripile vântului”!

Elitismul poate o fi o clasă, domnilor, și, ca orice clasă, ea trebuie cercetată. Studiată, impozitată, (re)negată, palmuită. Adică de ce numai noi și ei nu? De ce noi mâncăm parizer și ei idealism? De ce noi privim „Toamna regăsirii” și ei privesc contemplativ? De ce noi copiem și ei se inspiră? Ei nu fumează? Nu înjură? Să știți că pasta lor de pix e tot albastră, iar când plouă îi udă și pe ei.

Elitismul poate fi o clasă... sau un grup. Un grup are nevoie de cel puțin doi membri, iar clasa are nevoie de noi. Ce bine ar fi prieteni să mergem la cursuri cu mapa încărcată de „obraz subțire”, mici fițuici de amabilitate, un ușor parfum de neîncrâncenare și materie cenușie. Multă să facem dâră...

Dar nu, e prea de tot... nu pot duce o mapă atât de încărcată! Și, în plus, ce e asta, domnule, elitism? Vine de la elită, seamănă cu iluminism... și ce are asta a face cu mine? Dacă citesc la bibliotecă horoscopul iar „la dușuri” – Critica rațiunii pure, înseamnă că nu pot face un colaj filosofic axat pe o Balanță între curente și curenți (vezi geamuri sparte). Adică să fii bun înseamnă numai să fii de calitate?! Ce, eu nu pot avea „foncție” fără să am facultate (terminată)?

Și, în plus, vârfuri sunt cu vârf și îndesat (vezi Moldoveanu, Omu), oameni din ăștia, NORMALI, nu prea sunt. Oameni prinși în pauza dintre indiferență și aparență, oameni de genul neutru. Să fie din ăștia că nu o să se mai moară de foame. Ei știu să-ngroașe apa cu ulei, să fie multivitaminizată, știu să pășească direct în problemă și uneori chiar peste ea.

Până la urmă „Elitismul e tot una cu neelitismul...”. Atât de simplu și în același timp necomplicat. Toți suntem elitiști, deci vom muri de foame... și dacă nu murim, suntem tot atât de simpli și, în același timp, necomplicați.

CĂTĂLIN BĂLAN

- Ziar Studentesc

„...Că eu am mașină tare, lai, lai, lai, la,
Și-am mulți bani în buzunare, lai, lai, lai, la,
Sunt puștan și arăt bine, lai, lai, lai, la,
Se dau fetele la mine, lai, lai, lai, la!!!...”

MICU'

Când termini o știi să faci ceva, te întreabă cuvinte, studenții au o eventual loc de muncă.

Convinși de acest ușor mod de afirmare și Începând de la o „Cât dai pe pixul ăsta?” și servicii din căminul X de la manager” pe care a avut-o

Intenționând să cămine (complex), va trebui pieței respective. În acest când cunoscuții lui primesc

Interacțiunea studentul) a evidențiat

- mediul

mărunte;

- mediul instabil - fie banii sunt pe terminate, fie nu au sosit încă, dar există posibilitatea

formării unui segment de piață;

- mediul turbulent – plafonul la bursa socială scade, cresc mediile la bursa de studii, iar numărul celor care se bucură de facilitățile comerțului din cămine scade în mod îngrijorător, cu alte cuvinte, cererea scade pe un fond constant al ofertei.

Acestă situație, privită dintr-un alt punct de vedere, reflectă, de fapt, dorința întreprinzătorului nostru de a obține profit (lucrul cel mai important) prin punerea în acțiune a mijloacelor de satisfacere a nevoilor consumatorilor, concentrând această definiție într-o relație de interdependență între acești factori și mulți alții

ÎNTRERINZĂTOR

facultate te întrebi ce știi să faci; când te duci să te angajezi, convins că alții „în acest domeniu ce știți să faceți, ați mai lucrat undeva?”. Cu alte problemă comună: experiența necesară în viitor pentru obținerea unui

aspect, studenții încearcă să capete această experiență prin cel mai manifestare a talentului lor înăscut: micul întreprinzător.

simplă întrebare adresată unui coleg de facultate sau de cameră: până la anunțurile existente în fiecare cămin cu oferte de bunuri și camera Y, micul afacerist își pune în aplicare ideile, stofa de „mare dintotdeauna.

apară cu produsul său pe adevărata piață de desfacere ce există în să facă o evaluare mai exactă a dimensiunilor prezente și viitoare ale sens, trebuie să fie permanent informat când vin studenții de acasă, bani și, în primul rând, când se distribuie bursele.

dintre bursele studenților și „firmă” (unicul nostru întreprinzător – trei tipuri de „mediu exterior”:

stabil –toată lumea este fericită: sunt burse, se cumpără și multe și

Foto: eL

BARABULA – sau modul nostru de viață

Noi ne trezim în zori de zi când vrem. Asta depinde în mod clar de ora la care s-a încheiat cheful de aseară sau de momentul în care am adormit cu capul pe foaia de scris. Dacă ținem morțiș să ne îndreptăm către facultate, putem avea curajul să ne facem mai întâi o cafea sau, după caz, un cappuccino. E numai 2.500 lei/pliculețul și ai de ales între șapte arome. Mulți preferă Brandy sau Rom pentru încălzirea simțurilor. Studenții de bani gata mănâncă în pub-uri, pizzerii sau chiar restaurante. Nu vorbim despre ei aici. De regulă tot ei sunt aceia care consumă conserve, parizer, ciocolată și țigări scumpe. Noi, RESTUL, ne bazăm mult pe cultura borcanului cu ciorbiță, sărmăluțe, chifteluțe cu sos, etc., adus de acasă și amplasat strategic pe marginea geamului, un frigider futurist și care nu se strică decât în conformitate cu schimbarea anotimpurilor.

Suntem devoratori înfocați de margarină (cu zeci de vitamine), peste care, ca o binecuvântare, mai întindem un strat subțire către invizibil (ca să rămână și pentru mâine) din dulceața de vișine făcută de bunica.

Ne place să fim monotoni, sau, de ce să nu recunoaștem, suntem obligați să fim așa: astăzi piure de cartofi cu ouă prăjite, mâine cartofi prăjiți cu ouă prăjite, poimâine pilaf de orez cu ouă prăjite și răspoimâine cartofi nature cu ouă prăjite.

Uneori renunțăm la pâine pentru că o pâine înseamnă trei țigări. Țăsta e viciul nostru: fumăm mult, tot timpul, peste tot, toți. Mă rog, aproape toți. Avem însă și un rit al nostru: devorarea de semințe. Mai mici, mai mari, de dovleac, de floarea soarelui, producție proprie sau de prin alte zări, sărate, nesărate, decojite deja, semințele ne omoară timpul și ni-l umplu cu senzația de saturație.

Nu există detergent prea ieftin și foarte bun totodată. Uneori e bun și săpunul de casă. Mai clătim cu balsam de rufe?! Ce rost are?! Oricum cei de deasupra nu storc rufele și le vor îmbălsăma cu scursura rufelor lor.

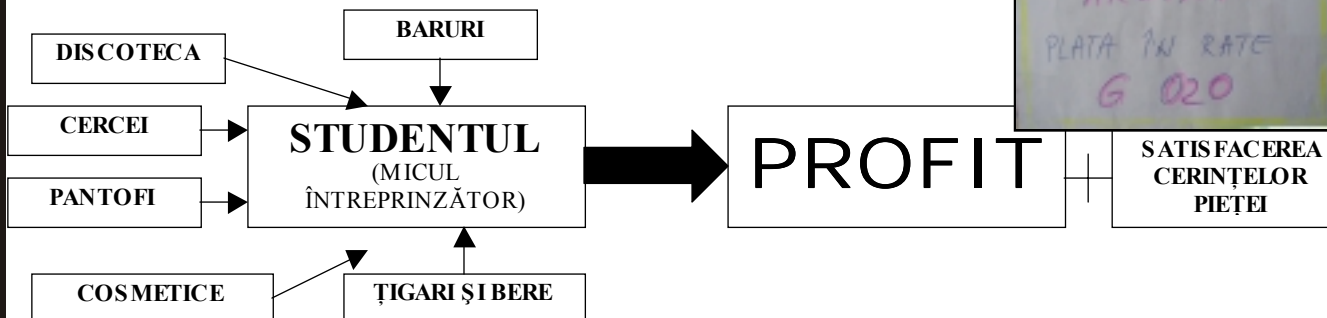
În schimb, cumpărăm cosmetice. Sunt o groază de distribuitori de cosmetice scumpe și dacă ia colega, eu de ce să nu iau?! Să par proastă?! Corespondentul cosmeticelor la băieți este alcoolul. Sau, dacă sunt îndrăgostiți, aceleași cosmetice, pe care le cumpără de la aceiași binevoitori agenți, pentru prietenii lor.

Suntem oricum destul de pregătiți pentru viață, avem și reșou. Ar trebui să organizăm o expoziție de reșouri. Dacă-ați vedea câtă ingeniozitate, câtă originalitate!!!

Uneori ne este dor de casă. De modul de viață de acolo. De cicălitoarea mama și de tatăl prea sever (un scenariu aleatoriu). De CASĂ, în genere.

Se spune că acasă este acolo unde îți este sufletul. Nu, nu mi-am lăsat sufletul în căminul H! Deși punga de barabule, în care acesta mi s-a pîtit, este practic localizată tot acolo.

ALINA LIVIA LAZĂR

În acest scop auzi, de cel puțin două ori pe zi, bătând la ușa camerei. Cine este oare? Studentul, în persoana „marelui” nostru întreprinzător care a venit personal să discute termenii încheierii contractului. De ce micul întreprinzător a devenit mare?! Pentru că a câpătat experiență și are și el acum de o bere, acolo, și bani să pună pentru ziua unui coleg de cameră, pe lângă multe altele pe care și le-ar mai dori.

OANA PAȚĂ

CINE-A PUS BODEGA-N DRUM

„Când aveam vreo douăzeci de ani,
Doamne, ah, ce viață mai duceam,
Prin restaurante, baruri, cafenele și localuri...”

Zgribuliți și cu inima înghețată, venim la școală, cu o satisfacție neîncepută, să ne mai omorâm și noi câțiva neuroni, de plăcere.

Când acolo, ce să vezi? Umanoizi cu aere de „homo universitas” care nu fac altceva decât să fie emițători de informații și nimic mai mult, care reușesc în câteva ore să ne îngroape în părâiturile minților lor searbăde umplându-ne de un deznăscut academic.

Soluția? Alimentarea entuziasmului în câteva locații, împreună cu prietenii și colegii, la un „pahar de vorbă” și, eventual, o țigară. Și acum să trecem în revistă cele mai frecventate baruri studențești:

„DEJA-VU”

Ambianță ***

Servicii **

Băuturi ***

Prețuri *****

MIORIȚA

Ambianță ****

Servicii **

Băuturi ***

Prețuri **

MON CAPRICE

Ambianță ***

Servicii **

Băuturi **

Prețuri ***

Foto: eL

FAST FOOD (în fața Chimiei)

Ambianță *

Servicii **

Băuturi **

Prețuri *****

CLUB T (în fața teatrului Gulliver)

Ambianță ***

Servicii **

Băuturi ***

Prețuri *****

PASCOVILLE (în renovare-până când?)

BUFETUL UNIVERSITĂȚII

Ambianță *

Servicii **

Băuturi **

Prețuri **

Vă așteptăm gustările și propunerile voastre cu mențiunea că notarea este de la 1 la 5 stelute (*).

P.S.: Slavă Domnului că doar unii, „puțini la număr”, se încadrează în sfera „homo-universitas”; în caz contrar ne-am fi rezervat locuri pentru o vacanță definitivă în stațiunea ieșeană „Socola”.

VALI BOZA

STUDENT FOLK (interviu cu Alifantis)

Festivalul Studențesc de Folk - activitate culturală mult așteptată de studenții din toate centrele universitare din țară. Anul acesta s-a desfășurat la Galați, în perioada 23-24 XI. Invitatul special, binecunoscutul interpret Nicu Alifantis, a avut amabilitatea să acorde un interviu ziarului Facultativ:

Reporter: Cum vi s-a părut publicul în cele două seri ale Festivalului de Folk?

Nicu Alifantis: A fost un public excepțional, doritor să asculte și să vadă un spectacol folk, iar asta este un lucru remarcabil.

R.: Cât de buni vi s-au părut concurenții?

N.A.: Concurenții au fost pe linie medie, dar faptul că doresc să facă acest lucru, să participe la astfel de festivaluri, dar în primul rând să cânte, este de apreciat.

R.: Concurenții, din câte am văzut, s-au simțit mai bine în culise decât pe scenă.

N.A.: Da, asta s-a întâmplat din cauza mea: am renumele de Titi Duru', Gigi Duru' - Fachirul de la Brăila.

R.: Dumneavoastră aveți emoții când urcați pe scenă?

N.A.: Niciodată. Acum nu. Am avut emoții, dar acum nu mai am.

R.: De ce credeți că folk-ul stă alături de perioada de studenție? Ce leagă studenția de muzica folk?

N.A.: Muzica folk nu este legată doar de perioada de studenție; asocierea este de mult timp făcută.

R.: Ce îl leagă pe Nicu Alifantis de perioada studenției? Ați mai dori să fiți student?

N.A.: Am depășit de mult perioada în care făceam 'blatul' pe tren, perioada gazdelor și a corturilor de la 2 Mai. Acum îmi doresc un anumit confort ce nu ține de perioada anilor de studenție.

R.: Se spune că în studenție se fac cele mai grozave chefuri. Cum stați la acest capitol?

N.A.: Cu chefurile?! Stau foarte bine. Nu de chef ne e nouă frică, ci de muncă și de roadele ei.

R.: Cu femeile cum stați?

N.A.: Mulțumesc, bine; sunt căsătorit, am două fete mari (una de 13 ani și una de 15 ani); sunt înconjurat de femei, iar cățelul meu e tot fetiță.

R.: Fetele dumneavoastră ascultă folk?

N.A.: Nu, Doamne ferește: ele ascultă MTV - muzica generației lor.

R.: Cum credeți că evoluează muzica folk în România?

N.A.: Nu e muzică folk adevărată în România. Muzica folk are implicații sociale clare, implicații protestatere. La noi muzică folk au făcut Florian Pittiș, Vali Sterian, Alexandru Andrieș.

R.: Atunci dumneavoastră ce cântați?

N.A.: Eu sper că muzică; nu trebuie categorizată. Eu sunt un baladist.

R.: Perioada Pheonix?

*Delor ce
citate FACULTATIV
Dumnezeu
leagă!*
Nicu Alifantis

N.A.: Perioada Pheonix... e cu totul altceva - greu de povestit; cine n-a trăit-o atunci, nu o mai poate trăi acum.

R.: Care album folk vă place cel mai mult? N.A.: Ciocu-Crezul lumii, primul album al lui Vali Sterian-Antirăzboinica.

R.: Și dintre albumele dumneavoastră?

N.A.: Mașina, Melcii.

R.: Ați reface albumul Melcii?

N.A.: Nu, a fost atât de bine făcut cu creierul de atunci - gândeam mai curat, nu aveam poluarea anilor ce au trecut peste mine. Aveam 24 ani (în '78) și locuiam în Colentina, la Teiul Doamnei.

R.: Albumul dumneavoastră a fost o replică la ce încerca Ciocu?

N.A.: Nu, pe atunci nu știam de albumul lui Ciocu. Toți mi-au spus că o să îmi rup gâtul, dar am fost foarte mândru că am făcut acel album.

R.: Când mai veniți la Galați?

N.A.: Voi veni la anul, în martie, pentru promovarea noului albumului.

R.: Câte piese va conține acest album?

N.A.: Paisprezece piese; albumul va apărea pe CD și pe casetă.

Anca Balcan

*"Aș fi vrut să
trăiesc pentru a învăța și
nu să învăț pentru a trăi."*

Manifestul Reuniunii Cenaclurilor Studențești,

Pitești, Noiembrie 2001

În perioada 16-18 noiembrie 2001 a avut loc la Pitești ediția a-IV a a Reuniunii cenaclurilor studențești, la care au participat reprezentanți din Iași, Timișoara, Craiova, Cluj-Napoca, Sibiu, Alba Iulia, Galați și Pitești.

Ca rezultat palpabil al acestei întâlniri s-a redactat - sub formă de scrisoare deschisă - un manifest, semnat de reprezentanți ai tuturor cenaclurilor participante ce ilustrează concret situația tinerilor creatori din țară pe care vi-l redăm în cele ce urmează:

În urma dezbaterilor la care au participat membrii cenaclurilor din țară s-a hotărât redactarea acestui manifest care semnaleză situația dramatică a scriitorului tânăr în actualul context socio-cultural.

În scopul asigurării necesarei continuități a culturii române se impun următoarele măsuri din partea conducerii Uniunii Scriitorilor din România, Ministerului Culturii, Ministerului Tineretului și Sportului, Ministerului Educației și Cercetării:

1. Crearea, prin concurs, a unui sistem național de burse de creație, pentru cei mai valoroși reprezentanți ai tinerei generații care nu fac parte din Uniunea Scriitorilor.
2. Organizarea unui Festival Național de Literatură al tinerilor scriitori în cadrul căruia să fie dezbătute problemele stringente ale condiției de tânăr autor și ale actualității culturale.
3. Instituirea, în cadrul acestui festival, a unui program național de finanțare a celor mai valoroase cincisprezece (15) cărți de debut ale anului respectiv.
4. Înființarea unei Agenții de Impresariat Literar care să promoveze cartea, imaginea și statutul scriitorului tânăr.

Aceste propuneri sunt generate de necesitățile vitale ale fenomenului cultural, aflat într-o acută și tot mai adâncă stare de criză.

SEMNATARI: „Pavel Dan”(Timisoara), „Condei”-(Galați), „Conexiuni”(Sibiu), „Alternative”(Alba Iulia), „Mihai Eminescu”(Iași), „Ventus”(Pitești), „Altfel”(Cluj Napoca), „Singur printre poeți”(Sibiu), „Moldova”(Cluj Napoca).

O notă bună organizatorilor piteșteni care au oferit conștient și plăcut derulării acestui eveniment ce sperăm să își continue tradiția.

Cei care scriu, care sunt pasionați de literatură, sunt invitați să participe la întâlnirile cenaclului Condei, în fiecare vineri din săptămâna pară, la Casa de Cultură a Studenților, pe Strada Stiinței, Nr.115, (Club S), începând cu ora 17:30. Alte informații se pot obține la numărul de telefon 32188, interior 106.

Cenaclul literar «Condei» Galați

PASTILE PENTRU SPIRIT

Înțelepții sunt mulțumiți când descoperă adevărul, proștii atunci când descoperă falsul. Niciodată nu știi cine are dreptate, dar întotdeauna știi cine e șeful.

Când oamenii sunt liberi să facă ce vor, de obicei se imită unii pe alții.

Examenele vor conține întotdeauna întrebări care nu au fost discutate în clasă.

Răspunsul corect la testul pe care tocmai l-ai dat, îți va veni în minte în timp ce îți mănânci pachetul.

Cu cinci minute înainte de pauză un student va pune o întrebare care necesită un răspuns de zece minute.

A greși este uman, dar te face să te simți divin.

Relația „sus-pusă” pe care ai contactat-o cu mare greutate va fi prima persoană concediată în cazul unei retrogradări.

Este imposibil ca un optimist să fie plăcut surprins.

Atunci când un corp este scufundat în apă, sună telefonul.

Mulți vor crede orice, atâta timp le-o șoptești la ureche.

Omul se împiedică uneori de adevăr, dar cel mai adesea el se ridică și își continuă drumul.

Aleile din campus nu sunt niciodată cea mai scurtă linie între două puncte.

Rolul celui pe care îl consideri cel mai bun prieten și coleg va fi apreciat peste măsură de prietena ta.

Toate cursurile încep la 9:30, la fel și filmele din oraș.

Există două lucruri omniprezente pe Pământ: oxigenul și proștii.

Acei ce vor să învețe, vor învăța. Acei care nu vor să învețe, vor conduce întreprinderi.

Reputația crește cu fiecare eșec.

Există o soluție la orice problemă. Singura dificultate este să o găsești.

B.E.C.

Demonstrează că-ți pasă de tine, de viața de studenție! Alătură-te nouă și uimește-ne cu ideile tale și talonul de pe ultima pagină a ziarului, la sediul L.S.G. (Fac. de Mecanică, corp D, parter), iar efortul tău va fi răsplătit în cărți/cursuri, mulțumită Editurii Fundației Universitare „Dunărea de Jos” Galați.

Te așteptăm! Nu vegeta!

...unde-o fi Bănescu nostru să le mai ia din „de sub coadă”?!...

Foto: eL

Vrei să te lipești?

Dacă da, citește și ia aminte:

1. Mă numesc Bogdan, am 20 de ani, sunt student la F.L.I.T., 175/65; vreau să cunosc o fată brunetă, cu ochii negrii, drăguță și deșteaptă, pentru o relație de durată.
2. Sunt Adrian, student la Facultatea de Mecanică, am 19 ani, îmi plac: muzica, călătoriile și sportul și aș vrea să cunosc o fată brunetă sau roșcată, drăguță, isteată și cu simțul umorului.
3. Dacă ești un băiat sufletist, care știe ce vrea de la viață, ia legătura cu Gabi, o studentă la Facultatea de Nave, anul I, de 19 ani, 165/50, șatenă cu ochi căprui, căreia îi plac călătoriile și distracțiile la maxim.
4. Mă numesc Alina, am 19 ani, sunt studentă la F.S.E.A., îmi plac rock-ul, ciocolata și distracția; caut un băiat care vrea să încerce ceva nou.
5. Hy! Dacă ești brunet cu ochii negri sau albaștri și cauți o relație de durată caută-mă la redacție. Sunt Gabi, studentă la Facultatea de Mecanică, am 20 de ani, 165/49, îmi plac dulciurile, muzica și călătoriile și ... sunt blondă cu ochii verzi.
6. Salut! Sunt Andrei, student la F.S.E.A., am 23 de ani, ador muzica și marea și caut o fată sufletistă care să mă accepte așa cum sunt.
7. „Life goes on!” este deviza mea. Sunt studentă la F.L.I.T. am 20 de ani și mă numesc Gabi. Ca și băieții de la Voltaj spun: „Tânăr vreau mereu să fiu, să trăiesc așa cum știu, ca la 20 de ani, fără griji și fără bani”; nu cer decât simțul umorului.
8. Mă numesc Alexandru sunt student la N.I.E. am simțul umorului, îmi place să împac sufletele fetelor. Iubesc literatura, călătoriile și muzica; urăsc singurătatea și persoanele care nu comunică între ele. Dacă te interesează, caută-mă.
9. Salut! Mă numesc Sabina, sunt destinsă, persuasivă și caut cu înfrigurare un tânăr cel puțin compatibil. Rog seriozitate.
10. Bună! Am 20 de ani, sunt brunet cu ochi căprui. Îmi plac sporturile extreme și muzica rock. Doresc să cunosc o blondă drăguță și romantică. Mă numesc Cătălin și aștept să mă cauți.
11. Sunt student la F.L.I.T. anul II, am 20 de ani și mă numesc Ionuț Sebastian. Sunt drăguț, isteț și caut o fată căreia să-i placă literatura și filosofia, muzica și călătoriile.

Cei interesați pot lua legătura cu persoanele de mai sus prin intermediul redacției.

Foto: eL

NOUȚĂȚI DIN SENAT

În ședința de Senat din data de 15 noiembrie 2001, conducerea Universității „Dunărea de Jos” Galați a hotărât următoarele:

- alocația buget burse pentru anul universitar 2001-2002 va fi de 7.335.888.000 lei;
- alocația primită 343.238.000 lei;
- alocație pe student bugetar pe lună: 280.000 lei;
- număr de studenți la buget: 9.449;
- alocația buget lunară: 2.645.720 lei.

Cuquantum bursă:

- bursă de performanță (medie peste 9,80): 1.500.000 lei;
- bursă de merit (medie peste 9,00): 1.200.000 lei;
- bursă de studiu: 1.000.000 lei;
- bursă socială (minim 40 de credite; totalul acestor burse reprezintă 15% din alocația buget burse pe facultate): 650.000 lei.

Atât studenții bugetari, cât și cei de la taxă, pot beneficia de oricare din bursele de mai sus, criteriul de departajare fiind cel academic.

Studenții care își continuă studiile în străinătate și aveau dreptul la bursă în țară, beneficiază în continuare de această bursă, conform mediilor obținute.

America Exchange

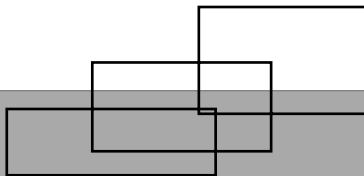
Vrei să-ți petreci vara lui 2002 în U.S.A.?

Dacă da, vino la sediul L.S.G. (Facultatea de Mecanică, corp D parter) sau sună la tel.: 093342410 și 321.888 și vei obține toate informațiile necesare; email: lsgoffice@k.ro

ZVONUL....

Se zvonește că la Facultatea de Litere, Istorie și Teologie consiliul profesoral a hotărât tot ceea ce era de hotărât, discutându-se mai ales asupra problemelor studenților. Numai că reprezentanții studenților în număr de opt - adică o treime din totalul membrilor - așteaptă în continuare ca acesta să aibă loc sperând că odată și odată vor ști ce să le comunice colegilor pe care îi reprezintă. Se gândesc că domnii profesori sunt prea corecți pentru a nu îi anunța data la care se ține ședința, așa că nu vor să dea crezare zvonurilor și stau cu ochii pe telefon, poate, poate.....

DONDY

LUME, LUME!!!

Din numărul 2 cei ce vor să vândă sau să cumpere ceva, mai pe românește să dea zvon studenților că au intrat în „business”, își vor putea publica anunțurile în ziarul FACULTATIV.

Relații: I.CĂMINE: C 110-A; E 05; G 314; H 118; B 018; D portar;
II.SEDIUL L.S.G..

Concurs

Dacă ai idei trăznite și vrei ca cineva să le audă și să ți le mai și premieze, nu mai pierde timpul: scrie un articol și trei (3) dintre cele mai haioase vor fi răsplătite cu câte o invitație pentru două persoane în discoteca din Club S.

TALON pt. CONCURSURI

Vreți să câștigați la oricare dintre concursurile noastre? Decupați-l și aduceți-l la redacție. (sediul L.S.G, Mecanica, D, parter)
Și... nu uitați de răspunsurile fiecărui concurs...

Concurs

Dă-ne un motiv pentru care ar trebui să primești o sticlă de vodcă *Nikita*. Cele mai originale răspunsuri (3) vor primi câte o sticlă conținând *licoarea magică*....

Dacă vrei ca viitoarele numere ale ziarului să-ți poarte amprenta, sună la 89.89.... Glumeam!

Sunteți liberi să veniți cu articole noi, sugestii și... ce vă mai trece prin cap!

Căutați-ne la sediul LSG (Fac. de Mecanică, corp D).

Caseta Redacției

- Director Program: Bogdan Rodeanu
 - Redactor Șef: Dinu Gîndu
 - Redactor Șef Adjunct: Cristi Dumitru
 - Responsabil Număr: Alina Livia Lazăr
 - Secretar de Redacție: Dorina Toader
 - Director Marketing: Radu Oprea
 - Redactori: Anca Balcanu; Elena Budescu; Oana Pață; Cătălina Ciauș; Bogdan Cojocar; Felicia Verban; Irina Paraschiv; Cătălin Bălan; Vlad Oancea; Alina Ifrim;
 - Tehnoredactare: Cristian Mortu;
- Colaboratori: Raluca Lazăr; Cătălin Eșanu; Corina Samoilă; Sorin Ioniță; Vali Boza; Alin Leonte; Kurt; Dondy; Nadia Chiosea.

- Ziar Studentesc